

Czwartek, 19 grudnia 2019 r.

P9_TA(2019)0106

Łamanie praw człowieka, w tym swobód religijnych, w Burkina Faso**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 grudnia 2019 r. w sprawie łamania praw człowieka, w tym swobód religijnych, w Burkinie Faso (2019/2980(RSP))**

(2021/C 255/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 10 grudnia 2019 r. wydane w imieniu UE w sprawie Dnia Praw Człowieka,
- uwzględniając komunikat prasowy Komisji Europejskiej z dnia 13 listopada 2019 r. dotyczący udostępnienia dodatkowej pomocy humanitarnej w wysokości 35 mln EUR na rzecz regionu Sahelu w Afryce,
- uwzględniając oświadczenie rzecznika wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela z dnia 7 listopada 2019 r. w sprawie ataków w Burkinie Faso,
- uwzględniając wizytę wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawiciel Federiki Mogherini w regionie Sahelu w lipcu 2019 r. oraz jej wystąpienie w Burkinie Faso dnia 9 lipca 2019 r.,
- uwzględniając przemówienie wygłoszone w imieniu wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawiciel Federiki Mogherini podczas sesji plenarnej Parlamentu Europejskiego w dniu 17 września 2019 r. na temat stanu bezpieczeństwa w Burkinie Faso,
- uwzględniając badanie opublikowane w lutym 2009 r. przez Dyрекcję Generalną ds. Polityki Zewnętrznej Unii Europejskiej na temat wolności religii lub przekonań i wolności wypowiedzi,
- uwzględniając wysłuchanie publiczne Podkomisji Praw Człowieka na temat wolności religii lub przekonań: sytuacja prześladowanych mniejszości, zwłaszcza chrześcijan, które odbyło się dnia 22 listopada 2017 r.,
- uwzględniając sprawozdanie specjalnego wysłannika UE ds. promowania wolności religii lub przekonań z dnia 21 listopada 2019 r. na temat mandatu specjalnego wysłannika UE ds. promowania wolności religii lub przekonań poza Unią Europejską: działalność i zalecenia,
- uwzględniając Wytyczne UE w sprawie propagowania i ochrony wolności religii lub przekonań z 2013 r.,
- uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony (umowę z Kotonu),
- uwzględniając oświadczenie przypisywane rzecznikowi Wysokiego Przedstawiciela ONZ ds. Sojuszu Cywilizacji z dnia 1 grudnia 2019 r. w sprawie ataku na kościół w Burkinie Faso,
- uwzględniając sprawozdanie Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 11 listopada 2019 r. w sprawie połączonych sił Grupy Pięciu na rzecz Sahelu,
- uwzględniając informacje na temat działań Agencji ONZ ds. Uchodźców (UNHCR) w Burkinie Faso, zaktualizowane w październiku 2019 r.,

Czwartek, 19 grudnia 2019 r.

- uwzględniając oświadczenie sekretarza generalnego ONZ z dnia 13 października 2019 r. w sprawie ataku na meczet w północnej części Burkiny Faso,
 - uwzględniając sprawozdanie UNICEF-u nr 8 na temat sytuacji humanitarnej w Burkinie Faso z października 2019 r.,
 - uwzględniając sprawozdanie w sprawie rozwoju społecznego za 2019 r. na temat nierówności w rozwoju społecznym w XXI wieku, w szczególności sprawozdanie w sprawie rozwoju społecznego w Burkinie Faso,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z dnia 10 grudnia 1948 r., której Burkina Faso jest sygnatariuszem,
 - uwzględniając plan działania ONZ na rzecz ochrony miejsc kultu religijnego z dnia 12 września 2019 r.,
 - uwzględniając konstytucję Burkiny Faso,
 - uwzględniając oświadczenie biskupów, księży i świeckich delegatów konferencji episkopatów Burkiny Faso, Nigru, Mali, Wybrzeża Kości Słoniowej i Ghany, wydane po warsztatach zorganizowanych w ramach wspólnej konferencji poświęconej bezpieczeństwu w regionie Sahelu w dniach 12–13 listopada 2019 r.,
 - uwzględniając oświadczenie biskupa Laurenta Birfuorégo Dabirégo z Dori na temat katolickiej organizacji charytatywnej Pomoc Kościołowi w Potrzebie z dnia 5 lipca 2019 r.,
 - uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i ludów przyjętą w dniu 27 czerwca 1981 r., która weszła w życie z dniem 21 października 1986 r.,
 - uwzględniając paryskie forum na rzecz pokoju, które odbyło się w dniach 12–13 listopada 2019 r.,
 - uwzględniając art. 144 ust. 5 i art. 132 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Burkina Faso charakteryzowała się wysokim poziomem tolerancji religijnej i laicyzmu, ale stała się podatna na niestabilność, zwłaszcza w wyniku islamskiej radykalizacji nękającej region Sahelu, i stoi w obliczu eskalacji przemocy, wysiedlania, głodu, ubóstwa i zmiany klimatu;
- B. mając na uwadze, że rosnący brak bezpieczeństwa w Burkinie Faso doprowadził do straszliwych zbrodni, popełnianych zarówno przez dżihadystów, jak i inne ugrupowania zbrojne; mając na uwadze, że według sprawozdania organizacji Human Rights Watch ugrupowania zbrojne w Burkinie Faso dokonują egzekucji podejrzanych współpracowników rządu, zastraszają nauczycieli i szerzą strach wśród ludności cywilnej w całym kraju; mając na uwadze, że w latach 2017–2018 burkińskie siły bezpieczeństwa przeprowadziły operacje antyterrorystyczne, w wyniku których doszło do egzekucji pozasądowych, znęcania się nad podejrzаныmi przebywającymi w areszcie tymczasowym oraz arbitralnych aresztowań; mając na uwadze, że burkiński rząd obiecał zbadać te zarzuty;
- C. mając na uwadze, że od 2015 r. dżihadyści i inne ugrupowania zbrojne, które przedtem działały w sąsiednim Mali, terroryzują Burkińczyków i przeprowadziły szereg ataków na symbole państwowe, takie jak cele wojskowe, szkoły i placówki służby zdrowia, ale także w szczególności na kościoły i chrześcijan; mając na uwadze, że od 2015 r. w atakach przeprowadzonych przez dżihadystów i inne ugrupowania zbrojne w Wagadugu i w prowincjach północnych, zwłaszcza w prowincji Soum, zginęło co najmniej 700 osób, a tysiące zostało rannych, zaś w 2018 r. ataki objęły również prowincje na wschodzie i zachodzie kraju; mając na uwadze, że przemoc nie dotyczy wyłącznie chrześcijan; mając na uwadze, że na przykład w dniu 11 października 2019 r. ofiarami ataku byli wierni uczestniczący w piątkowych modlitwach w meczecie w miejscowości Salmossi na północy Burkiny Faso;
- D. mając na uwadze, że w okresie od stycznia do listopada 2019 r. odnotowano 520 incydentów związanych z bezpieczeństwem, podczas gdy w latach 2015–2018 zarejestrowano ich 404; mając na uwadze, że tylko w październiku 2019 r. odnotowano 52 incydenty związane z uzbrojonymi podmiotami niepaństwowymi, przy czym w przypadku blisko 70 % z nich celem była ludność cywilna i siły bezpieczeństwa;
- E. mając na uwadze, że za ataki odpowiadają zarówno ponadnarodowe ugrupowania zbrojne, działające zza granicy z Mali i z Nigrem, takie jak Jama'at Nusrat al-Islam wal-Muslimin czy Państwo Islamskie Wielkiej Sahary, jak i ugrupowania krajowe, przede wszystkim Ansarul Islam, których centrum operacyjne znajduje się w północnych i wschodnich prowincjach Burkiny Faso;

Czwartek, 19 grudnia 2019 r.

- F. mając na uwadze, że łącznie ponad 60 chrześcijan zginęło w różnych atakach przeprowadzonych w Burkinie Faso w 2019 r., w tym w ostatnim ataku, w dniu 1 grudnia 2019 r., na wiernych uczestniczących w niedzielnej mszy w kościele protestanckim we wschodniej miejscowości Hantoukoura, w którym zginęło 14 osób;
- G. mając na uwadze, że w całym kraju odnotowano kilka przypadków ukierunkowanych zabójstw i porwań księży, duchownych i chrześcijan; mając na uwadze, że ze względu na narastającą przemoc wiele osób, w szczególności na północy kraju, opuściło swoje tradycyjne domy – w ostatnim czasie m.in. wioski Hitté i Rounga – i uciekło do obozów dla osób wewnętrznie przesiedlonych lub do innych części kraju, w tym do stolicy Wagadugu;
- H. mając na uwadze, że większość ludności Burkiny Faso to wyznawcy malikickiej szkoły sunnickiej, przy czym w kraju mieszka liczna mniejszość chrześcijańska i liczne rdzenne mniejszości religijne; mając na uwadze, że granice między religiami w Burkinie Faso są płynne, ponieważ wyznawcy wszystkich religii często uczestniczą w praktykach synkretycznych, a tolerancja religijna jest normą; mając na uwadze, że zarówno sunnickie, jak i chrześcijańskie miejsca kultu były niedawno obiektem ataków partyzanckich ze strony salafickich ugrupowań zbrojnych; mając na uwadze, że przyczyniło się to do zwiększenia napięć między religiami, a także mając na uwadze, że prześladowanie społeczności religijnych, w tym osób wyznających różne religie chrześcijańskie, prowadzi do naruszenia struktur społecznych i nasilenia emigracji;
- I. mając na uwadze, że w ramach szerszej strategii nasilania konfliktów między grupami etnicznymi i religijnymi oraz przesiedlania ludności ugrupowania dżihadystyczne dążą do wywierania presji na koegzystencję międzywyznaniową w Burkinie Faso;
- J. mając na uwadze, że w obliczu braku ochrony ze strony rządu biskup Justin Kientega z diecezji Ouahigouya w północno-wschodniej części Burkiny Faso zalecił przedsięwzięcie środków bezpieczeństwa w celu lepszej ochrony chrześcijan;
- K. mając na uwadze, że w reakcji na sierpniowe zamieszki biskup diecezji Dori i przewodniczący konferencji biskupów z Burkiny Faso i Republiki Nigru Laurent Dabiré wezwał społeczność międzynarodową do zwiększenia wsparcia dla chrześcijan z Burkiny Faso, aby zapobiec eliminacji chrześcijaństwa w tym kraju; mając na uwadze powtarzające się apele o potępienie groźenia cenzurą i o wspieranie stałego dialogu międzywyznaniowego;
- L. mając na uwadze, że w swoim niedawno ogłoszonym planie działania na rzecz ochrony miejsc kultu, opublikowanym dnia 12 września 2019 r., Sekretarz Generalny ONZ podkreślił, iż miejsca kultu na całym świecie muszą być bezpiecznym azylem sprzyjającym refleksji i wyciszeniu się, a nie miejscem rozlewu krwi i terroru, zaś ludzie muszą móc praktykować swoją wiarę w pokoju;
- M. mając na uwadze, że organizacje humanitarne, z których wiele jest opartych na zasadach wiary, odgrywają kluczową rolę w pomaganiu ofiarom przemocy, w szczególności kobietom, dzieciom i osobom wewnętrznie przesiedlonym;
- N. mając na uwadze, że wydaje się, iż rząd Burkiny Faso nie jest w stanie skutecznie stawić czoła poważnym wyzwaniom w zakresie bezpieczeństwa oraz wyzwaniom społecznym i gospodarczym w tym kraju; mając na uwadze, że niektóre regiony, zwłaszcza na północnym-wschodzie kraju, są praktycznie wyjęte spod kontroli rządu centralnego;
- O. mając na uwadze, że Burkina Faso jest jednym z 10 najbiedniejszych krajów na świecie; mając na uwadze, że brak stabilności, zmiana klimatu i konflikt w kraju dodatkowo zmniejszyły potencjał gospodarczy, pogłębiły ubóstwo i doprowadziły do poważnych braków żywności; mając na uwadze, że sytuację tę pogarsza szybkie pustoszenie regionów północnych oraz związane z nim niedobory wody, degradacja gleby i niedobór zasobów; mając na uwadze, że w rezultacie ponad milion osób jest zagrożonych kryzysem żywnościowym, a półtora miliona pilnie potrzebuje pomocy humanitarnej;
- P. mając na uwadze, że w 2014 r. wskaźnik alfabetyzacji dorosłych oszacowano na 34,5 %; mając na uwadze, że coraz większy brak bezpieczeństwa i nasilenie się terroryzmu w niektórych regionach kraju mają zgubny wpływ na sektor zdrowia i edukacji; mając na uwadze, że 85 zakładów opieki zdrowotnej i ponad 2 tys. szkół zostało zmuszonych do zamknięcia, co odbiło się negatywnie na ponad milionie pacjentów i 300 tys. uczniów; mając na uwadze, że 93 inne zakłady opieki zdrowotnej świadczą tylko podstawowe usługi ze względu na obecną trudną sytuację w zakresie bezpieczeństwa;

Czwartek, 19 grudnia 2019 r.

- Q. mając na uwadze, że przemoc w Burkinie Faso doprowadziła do przesiedlenia prawie pół miliona osób; mając na uwadze, że wiele z nich to osoby szczególnie narażone, a 44 % osób przesiedlonych to dzieci; mając na uwadze, że w Burkinie Faso przebywa dodatkowo 31 tys. uchodźców z Mali; mając na uwadze, że UNHCR ma poważne trudności z dotarciem do osób wewnętrznie przesiedlonych i uchodźców w Burkinie Faso; mając na uwadze, że osoby wewnętrznie przesiedlone i uchodźcy, którzy ucierpieli w wyniku kryzysu humanitarnego w regionie, są narażeni na ryzyko braku ochrony i jeśli nie zostaną podjęte odpowiednie środki w celu zapewnienia im dachu nad głową, zatrudnienia i żywności, ich obecność może doprowadzić do konfliktu z miejscową ludnością spowodowanego niedoborem zasobów naturalnych; mając na uwadze, że konflikty wokół zasobów mogą dodatkowo nakreślić spiralę przemocy w tym kraju;
- R. mając na uwadze, że w ciągu ostatnich siedmiu lat UE zmobilizowała ponad 1 mld EUR na programy rozwojowe w Burkinie Faso, a ostatnio przeznaczyła kwotę 15,7 mln EUR na walkę z poważnym problemem braku bezpieczeństwa żywnościowego i niedożywienia wśród osób wewnętrznie przesiedlonych; mając na uwadze, że kraj ten jest jednym z głównych beneficjentów wsparcia finansowego z Europejskiego Funduszu Rozwoju (628 mln EUR), a także otrzymuje znaczne wsparcie (245,8 mln EUR) z finansowanego z Europejskiego Funduszu Rozwoju kryzysowego funduszu powierniczego na lata 2016–2020;
- S. mając na uwadze, że Burkina Faso uczestniczy we Wszechstronnej Zintegrowanej Misji Stabilizacyjnej ONZ w Mali (MINUSMA), we wspólnej misji Unii Afrykańskiej i Organizacji Narodów Zjednoczonych w Darfurze (UNAMID), w transsaharyjskim partnerstwie na rzecz zwalczania terroryzmu i w Grupie Pięciu na rzecz Sahelu; mając na uwadze, że udział Burkiny Faso w tych misjach i inicjatywach sprawił, iż kraj ten stał się głównym celem dla niepaństwowych ugrupowań zbrojnych, które starają się podważyć jego wkład w bezpieczeństwo w regionie i zniechęcić do wnoszenia takiego wkładu; mając na uwadze, że w sprawozdaniu sekretarza generalnego ONZ zwrócono uwagę na naruszenia praw człowieka, których dopuściły się oddziały malijskie z Grupy Pięciu na rzecz Sahelu;
- T. mając na uwadze, że UE bezpośrednio przyczynia się do utrzymania stabilności w regionie Sahelu dzięki misjom w dziedzinie WPBiO w Mali i w Nigrze oraz szkoleniowej misji wojskowej EUTM Mali, a także pośrednio za sprawą udziału państw członkowskich w MINUSMA i operacji Barkhane; mając na uwadze, że wspierana przez UE Grupa Pięciu na rzecz Sahelu – wspólne działania obronne z udziałem Burkiny Faso, Czadu, Mali, Mauretanii i Nigru – zwiększa koordynację rozwoju i bezpieczeństwa w regionie z myślą o neutralizacji ugrupowań zbrojnych i zmniejszeniu ich atrakcyjności; mając na uwadze, że w ataku na bazę wojskową w Tahoua w Nigrze, najbardziej krwawym incydencie w tym regionie od 2016 r., który miał miejsce dnia 11 grudnia 2019 r., zginęło 71 żołnierzy nigeryjskich, a 12 zostało rannych;
- U. mając na uwadze, że na szczycie, który odbył się 14 września 2019 r. w Ouagadougou, Wspólnota Gospodarcza Państw Afryki Zachodniej ogłosiła przeznaczenie 1 mld USD na walkę z rosnącym problemem braku bezpieczeństwa w regionie Sahelu;
- V. mając na uwadze, że celem wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE jest rozwój i umacnianie demokracji i rządów prawa, a także przestrzegania praw człowieka i podstawowych wolności;
1. zdecydowanie potępia wszelkie formy przemocy, zastraszania i porywania cywilów, wymierzone w służby ochrony, miejsca kultu religijnego i wiernych w Burkinie Faso, a w szczególności przemoc wobec konkretnych społeczności religijnych, oraz polityczną instrumentalizację i wykorzystywanie religii do uzasadniania prześladowań chrześcijan i innych mniejszości religijnych;
 2. składa kondolencje rodzinom ofiar i rządowi Burkiny Faso; solidaryzuje się z Burkińczykami, którzy obecnie niemal stale są w żałobie z powodu ataków na ludność cywilną, przedstawicieli sił bezpieczeństwa, a także na członków społeczności chrześcijańskich i innych mniejszości religijnych;
 3. wzywa władze krajowe do zwiększenia starań na rzecz dialogu narodowego jako ważnego elementu budowania spójności; zwraca uwagę na potrzebę zwiększenia jedności i dialogu między wszystkimi społecznościami w Burkinie Faso, w tym z tradycyjnymi przywódcami oraz organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, aby zapobiegać próbom szerzenia nienawiści i tworzenia napięć pomiędzy społecznościami;
 4. wzywa rząd Burkiny Faso do zwiększenia wsparcia i ochrony społeczności muzułmańskiej, chrześcijańskiej i społeczności animistów w celu podtrzymania długotrwałej burkińskiej tradycji pokojowego współistnienia islamu i chrześcijaństwa w tym kraju; wzywa do udzielenia dodatkowego wsparcia ofiarom przemocy, w szczególności kobietom i dzieciom;

Czwartek, 19 grudnia 2019 r.

5. przypomina, że walka z terroryzmem może przynieść owoce tylko wówczas, gdy siły bezpieczeństwa będą przestrzegać zasad praworządności i praw człowieka; w tym kontekście wzywa burkiński rząd, aby natychmiast zaprzestał nadużywania strategii tłumienia rewolty, w szczególności pozasądowych egzekucji podejrzanych, co grozi podsyceniem konfliktu poprzez pchnięcie większej liczby osób w ręce rekrutujących bojowników islamskich;
6. wzywa burkiński rząd, aby wywiązał się z zobowiązania do zbadania domniemanych nadużyć ze strony sił państwowych, podjął konkretne środki w celu zapobieżenia dalszym nadużyciom oraz oparł strategię zwalczania terroryzmu i brutalnego ekstremizmu na rządach prawa i poszanowaniu praw podstawowych, zgodnie ze swoimi zobowiązaniami wynikającymi z prawa międzynarodowego, w szczególności międzynarodowego prawa w zakresie praw człowieka, międzynarodowego prawa humanitarnego i prawa dotyczącego uchodźców;
7. nalega na kompleksowe podejście do zapobiegania radykalizacji i terroryzmowi, skoncentrowane na wzmocnieniu spójności społecznej i zapobieganiu przestępczości; apeluje do burkińskich władz o nasilenie działań zmierzających do ograniczenia ubóstwa, stworzenie lepszych perspektyw zatrudnienia, zwłaszcza dla ludzi młodych, a także upodmiotowienia i poszanowania jednostki, aby zlikwidować u źródła przyczyny rozżalenia i frustracji, które mogą potencjalnie wykorzystać agresywni ekstremiści; przypomina, że inwestowanie w edukację ma zasadnicze znaczenie dla zapobiegania konfliktom oraz odbudowy pokojowych i integracyjnych społeczeństw;
8. przypomina, że powiązanie kwestii politycznych, bezpieczeństwa i zrównoważonego rozwoju także ze świadomością religijną poprzez promowanie dialogu międzyreligijnego będzie miało zasadnicze znaczenie dla znalezienia trwałego rozwiązania dla różnych wyzwań stojących przed Burkina Faso i regionem Sahelu;
9. wzywa do międzynarodowej koordynacji w całym regionie, zwłaszcza w ramach ECOWAS, której będą przyświecać cele polityczne ochrony suwerenności i integralności terytorialnej jej członków, regionalnych instytucji demokratycznych i bezpieczeństwa wszystkich obywateli oraz ich własności; przypomina, że sytuacja w Burkinie Faso ma bezpośredni wpływ na sąsiednie państwa; wzywa burkiński rząd do dalszego zacieśniania współpracy z sąsiednimi państwami, zwłaszcza w odniesieniu do regionów północnych i państw bezpośrednio dotkniętych przemocą, takich jak Mali i Niger;
10. wyraża uznanie dla UE i jej państw członkowskich za wspieranie Grupy Pięciu na rzecz Sahelu, MINUSMA i operacji Barkhane; ponadto wyraża uznanie dla wysiłków misji cywilnych EUCAP SAHEL w Mali i Nigrze oraz wojskowej misji szkoleniowej EUTM Mali; wzywa UE do dalszego zwiększania wsparcia dla Burkinii Faso w celu sprostania ogromnym wyzwaniom w dziedzinie bezpieczeństwa w tym kraju; podkreśla potrzebę bardziej kompleksowego i skoordynowanego działania międzynarodowego na rzecz bezpieczeństwa w Burkinii Faso; wzywa kraje Grupy Pięciu na rzecz Sahelu i międzynarodowych darczyńców do wzmożenia wysiłków na rzecz bezzwłocznego przekształcenia wspólnych sił wojskowych Grupy Pięciu na rzecz Sahelu w siły operacyjne dysponujące wystarczającymi środkami, przy pełnym poszanowaniu praw człowieka;
11. podkreśla, że bezpieczeństwo ma zasadnicze znaczenie, ale nie jest to jedyna odpowiedź na wyzwania, przed którymi stoi Burkina Faso, i że w związku z tym jednym z podstawowych wyzwań jest koordynacja polityki bezpieczeństwa i rozwoju oraz polityki handlowej; podkreśla, że bezpieczeństwo lokalnej ludności powinno być naczelną zasadą reformy sektora bezpieczeństwa UE i wysiłków pomocowych w krajach i regionach niestabilnych;
12. zauważa, że konflikty, wysiedlenia i pustynnienie utrudniają podejmowanie tradycyjnych rodzajów zatrudnienia; podkreśla fakt, że 65 % burkińskiej ludności nie ukończyło 25. roku życia; uważa, że operacjom bezpieczeństwa w Burkinii Faso muszą towarzyszyć lokalne wysiłki na rzecz rozwoju, mające na celu zmniejszenie nierówności i poprawę infrastruktury, udziału w życiu politycznym, wymiaru sprawiedliwości, emancypacji kobiet i możliwości gospodarczych;
13. odnotowuje pogarszającą się sytuację w Burkinii Faso i jej międzynarodowe implikacje geopolityczne; podkreśla fakt, że nieodzowne jest dalsze udzielanie przez UE wsparcia w zakresie bezpieczeństwa i pomocy politycznej dla wysiłków w regionie kierowanych przez Grupę Pięciu na rzecz Sahelu, w tym dla procesu pokojowego w Mali; wzywa do zwiększenia wsparcia dla sił bezpieczeństwa w Burkinii Faso, aby umożliwić im reagowanie na groźby ataków i przemocy ze strony dżihadystów oraz wspieranie kontroli rządowej w regionach północnych i wschodnich;
14. podkreśla, że kluczowe znaczenie ma również koordynacja międzynarodowa i że UE powinna być skłonna jeszcze bardziej zaangażować się w sprawy całego regionu i włączyć je do nowej strategii UE-Afryka – partnerstwa na rzecz zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu;

Czwartek, 19 grudnia 2019 r.

15. wzywa Europejską Służbę Działań Zewnętrznych, aby włączyła do swojej strategii komunikacji z państwami trzecimi skuteczną praktykę w dziedzinie dialogu międzywyznaniowego, a także aby zachęcała do mediacji w sytuacjach konfliktu z myślą o ochronie mniejszości religijnych oraz swobody wyznania i przekonań;
 16. z zadowoleniem przyjmuje plan działania ONZ na rzecz ochrony miejsc kultu religijnego, opracowany przez Sojusz Cywilizacji ONZ i ogłoszony przez sekretarza generalnego ONZ António Guterresa w dniu 12 września 2019 r.;
 17. podkreśla, że priorytetem w walce z terroryzmem jest z jednej strony zakończenie międzynarodowego finansowania uzbrojonych grup dżihadu, a z drugiej strony zajęcie się podstawowymi przyczynami ubóstwa i nierówności;
 18. uważa, że UE musi współpracować z ECOWAS, rządem i wszystkimi zainteresowanymi stronami w Burkinie Faso w celu wzmocnienia wysiłków na rzecz rozwoju, edukacji i dostosowania do zmian klimatu, tak aby zwalczać ubóstwo i zapobiegać dalszej radykalizacji; podkreśla, że zmiana klimatu jest istotnym czynnikiem, który zwielokrotnia ryzyko konfliktu, suszy, głodu i wysiedleń; wzywa rząd Burkiny Faso do nadania priorytetowego znaczenia walce z korupcją i bezkarnością;
 19. wyraża szczególne zaniepokojenie wpływem, który zagrożenia dla bezpieczeństwa wywierają na skuteczność pomocy humanitarnej i współpracy na rzecz rozwoju; wzywa państwa członkowskie i społeczność międzynarodową do zwiększenia pomocy humanitarnej dla Burkiny Faso, w szczególności poprzez zapewnienie żywności, wody i usług medycznych; ostrzega przed wystąpieniem kolejnego kryzysu humanitarnego, jeśli nie zostaną zaspokojone podstawowe potrzeby osób wysiedlonych i przyjmujących społeczności (w zakresie żywności, wody, schronienia i opieki zdrowotnej);
 20. wzywa rząd Burkiny Faso, aby zapewnił dostawy pomocy humanitarnej i żywnościowej, w szczególności na obszarach o ograniczonym dostępie do pomocy humanitarnej, oraz aby podjął szczególne środki w celu wzmocnienia działań na rzecz zapobiegania ostremu niedożywieniu i zarządzania nim w obozach dla osób wewnętrznie przesiedlonych, ze szczególnym uwzględnieniem grup szczególnie narażonych, w tym kobiet i dzieci;
 21. wzywa rząd Burkiny Faso, aby zabezpieczył i ułatwił przemieszczanie się zwierząt gospodarskich w celu zapobieżenia konfliktom wspólnotowym oraz aby zwiększył dostępność i dostęp zwierząt gospodarskich do żywności, wody i opieki na obszarach, na których występują znaczne niedobory paszy;
 22. wyraża wdzięczność za znaczącą pracę wykonaną przez organizacje pozarządowe, w tym oparte na zasadach wiary, oraz instytucje międzynarodowe w zakresie wspierania licznych ofiar przemocy, w szczególności kobiet i dzieci;
 23. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, prezydentowi Republiki Burkiny Faso, przewodniczącemu burkińskiego parlamentu oraz Unii Afrykańskiej i jej instytucjom.
-